

Secret Intelligence Service (MI6) :



Britská tajná služba.

Kvôli hrozbe pôsobenia nemeckých špiónov na území Veľkej Británie bol dňa 1. októbra 1909 zriadený Úrad pre tajnú bezpečnosť, ktorý bol podriadený Riaditeľstvu pre vojenské operácie a spravodajskú činnosť ministerstva vojny. Hlavnými príslušníkmi úradu boli kapitán Vernon Kell, dôstojník Juhostaffordshirského regimentu, a kapitán Mansfield Cummings z kráľovského loďstva. Cummings dostal na starosť zahraničnú rozvedku, kým Kell prevzal zodpovednosť za kontrašpionáž na britských ostrovoch.

V januári 1916 bolo na Ministerstve vojny zriadené Riaditeľstvo pre vojenskú rozvedku. Cummingsovo oddelenie dostalo označenie MI 1c. V roku 1921 sa premenovalo na MI6. Kellyho oddelenie dostalo názov MI5.

Cummings si zriadil svoj hlavný stan vo Whitehallskom dvore pri Trafalgarskom námestí. Kvôli bezpečnosti bol Cummings nazývaný ako „Céčko“. U svojich mužov bol obľúbený, hoci jeho správanie bolo strohé a mal veľa výstredností, napríklad písanie zeleným atramentom. Vytvoril spravodajské siete v Holandsku, Belgicku, Švajčiarsku a Nemecku. Nemecká sieť bola zložená z troch alebo štyroch dôstojníkov a novinárov, ktorí s nimi spolupracovali. Okrem toho jeho oddelenie riadilo aj agentov v USA, rozmiestnených po prístavoch, kde sa Nemci snažili aj napriek britskej blokáde získať zásoby.

Po prvej svetovej vojne prešla MI 1c pod Ministerstvo zahraničia. Dostala nový názov SIS (Secret Intelligence Service), hlavným cieľom jej operácií sa stalo Rusko, kde pôsobili agenti Paul Dukes a Sidney Reilly. Dukes sa dokonca stal členom Čeky.

V roku 1921 sa SIS premenovala na MI6. Cummings zomrel roku 1923.

Na jeho miesto nastúpil Hugh „Quex“ Sinclair, ktorý prevzal velenie aj nad tajnou službou GC&CS. Ponechal si pomenovanie „Céčko“, táto tradícia sa dodržiava dodnes. Sinclair sa snažil dostať pod svoje velenie aj MI5, keď sa mu to nepodarilo vytvoril si vlastnú kontrarozvedku. Zriadil aj útvar „N“, ktorý mal získavať informácie z diplomatickej pošty. Jeho existencia dodnes nie je potvrdená. V roku 1925 sa MI6 a GC&CS presťahovali na Broadway vo Westminsteri. Sinclair po zvýšení rozpočtu vytvoril špeciálne oddelenia napríklad sekciu D, leteckú rozvedku, sekciu pre telefonické a rádiové spojenie. Počas Sinclairovho šéfovania produkovala MI6 viac nepresných ako presných informácií, čím si vyslúžila zlú povest u armády.

Po Sinclairovej smrti sa riaditeľom MI6 stal Stewart Menzies. V máji 1940 získala MI6 zastúpenie v JIC (Joint Intelligence Committee). Sekcia D sa osamostatnila a vytvorila SOE, Oddelenie pre zvláštne operácie. V tomto období sa začala vylepšovať aj povest MI6. Zásluhu na tom malo kontrašpionážne oddelenie, obnovovanie spravodajských sietí v okupovaných krajinách Európy, a rozlúštené nemecké šifry, ktoré dodával Bletchley Park. MI6 nadviazala kontakty s nórskou rozvedkou a francúzskymi tajnými službami. Nórski agenti dodávali informácie o plánoch na výrobu vodíkovej bomby. Francúzska sieť podávala informácie o pohyboch lodí a ponoriek pri francúzskom pobreží, upozornila na rakety V-1, pomáhala pri útoku britských kománd na Dieppe a Saint-Nazaire a pri vylodení spojencov v Normandii.

MI6 mala sieť aj v Nemecku. Riadil ju Victor Hampton, dôstojník MI6 pôsobiaci v Štokholme. Svojich agentov mal v Berlíne, Hamburgu, Bonne a vo Viedni. Tieto informácie pochádzajú z výsluchov Carla Agea Andreassona, ktorý pracoval ako agent pre MI6 pod označením R34. Chytili ho v januári 1944. Okrem iných vyzradil aj existenciu najdôležitejšieho agenta MI6 v Nemecku. Bola ňou Halina Szymanská, milenka šéfa Abwehru, Wilhelma Canarisa. Práve ona vyzradila Britom plán Barbarossa, krycí názov pre inváziu Nemcov do Ruska. MI6 počas Druhej svetovej vojny produkovala oveľa spoľahlivejšie informácie ako v minulosti.

Po skončení vojny sa činnosť MI6 zamerala hlavne proti Sovietskemu zväzu.

